

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за 6 м.—7 л.
За странство за 6 м.—14 л.
Единъ брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖА

Малия понеделникъ, ср.

Градската библиотека

ВЪСВЪТЪ

Волята на добруджанците. — Положението на бойните фронтове. — Тържествата на 24 май. — Суверенитетът на България. — Фрнъ Кулманъ за Добруджа. — Изъ прѣсата. — Добруджанското население за кондоминиума. — Изъ Чужбина. — Хроника и пр.

Волята на добруджанците.

Добруджанци издигатъ масово своя протестъ противъ извършената спрямо тяхъ несправда въ Букурещъ. Тоя протестъ е мощенъ, защото изразява напълно народната воля, която тя проявяваха неспирно въ своята полувъзковна борба. Областното събрание на добруджанското население въ Бабадагъ преди шестъ месеца бѣ истинска народна манифестация, която тури надъ всички дипломатически «спредпоставки» народния гласъ. Въ Народния съборъ не се издигна нищо ново, а само се прояви волята на ония, които иматъ върховното право да се самоопредѣлятъ и да поискатъ, щото тяхната бъдеща политическа съдба да се уреди съгласно тяхната воля. Народните маси сж живи тала, които не могатъ да бъдатъ лишавани отъ естественното си право да се чувствуватъ и мислятъ. Съ тяхните сърдца не може да се спекулира по търговски.

Въ тая окаяна война, народната осъдиха въ своята кърви върховния принципъ на самоопредѣленето, който може да се изрази съ уничтожението на политическото и духовно робство. Въз основа на тоя принципъ, добруджанци дигатъ своя гласъ на протестъ противъ букурещката неправда, която имъ отняма правото да се чувствуватъ и живеятъ като българи.

Казвали сме и сега ще потвърдимъ, че за насъ Букурещкия миръ губи отъ своята сжщина; той е една юридическа поставка на въпроса. Фактическото оправдание на политическата съдба на Добруджа е въ ржцата на самото население и никаква погрѣба не е въ положение да го измени. И това много правилно се схваща отъ по-големата частъ на съюзния германски печатъ, който издига гласъ си за немедленото поправяне на направената въ Букурещъ «грѣшка». А тая грѣшка е оня кондоминиумъ, който порази добруджанското население.

Още въ дните на блаженството, добруджанци изразиха своята воля за въвеждане родно управление и въ етапната зона. Букурещъ бравира тяхния гласъ; той иска да разпрострѣ чуждото управление върху цѣла северна Добруджа. Това значи да се хвърли ржкавица на ония, които въ нещастното сж каляли своя борчески духъ. Добруджанци гледатъ на кондоминиума като позивъ къмъ нова борба и нови изпитания. Той е за тяхъ едно арогантно отрицание на копнежите имъ за родна българска управа.

Съ протестита си отъ 24 май добруджанската насежение открива новъ хоризонтъ, съ пълна въра, че ще проблъстне зарята, която ще стопи най-сегнъ тяхните измъчени души. Тяхната надежда се крепи върху завѣтите на ония български синове, които оросяха съ кървита си родната имъ земя.

Положението на бойните фронтове.

Вылетанъ отъ Шаба на Действующата армия за 24 май 1918 г.

Македонски фронтъ. Въ долината Горна Шкумба нашитѣ прѣдни части отбиха двѣ последователни нападения на няколко французски роти. Южно отъ Хума неприятелската артилерийска стрѣла продължава. Между Вардара и Доиранското езеро разпръснахме съ огънь английски нападателни групи източно отъ Должени и южно отъ Доиранъ, каждото огневата дѣйностъ отъ двѣтѣ страни бѣше временно по-силна.

Освѣщенчески сѣдения.

Берлинъ. Отъ бойните полета нищо ново.
Вина. Вчера италианцитѣ оидѣ силна артилерийска подготовка съ дългобойни оръдия, атакуваха нашитѣ позиции по долината на Ечъ. Третата атака доведе италианцитѣ близо до нашитѣ позиции, но и тая атака биде отблъсната отъ 3-й гвардейски полкъ, който излизе изъ прикритието си и се хвърля съ бѣсецъ устрѣмъ върху неприятеля. Сжщата участъ имаха и другитѣ атаки, които неприятеля прѣдприе срещу нашитѣ позиции по Монте Асолане.

Въ воздушни нападения. На 22-го тогъ прѣзъ долината германскитѣ авиатори сж атакували, съ голѣмъ успехъ, муниципалния лагеръ, лежащъ на 8 км. Абевилъ, Любуку, Уееръ и парижкитѣ селища Сенъ-Денисъ, Оберъ-Вилсъ, Вилъ-д'Анжъ, Глукъ, долунощъ аеропланитѣ атакуваха Монте-Моренце и Сентъ-Ширенъ. Неприятелскитѣ вѣсници не съобщаватъ нищо за резултата отъ тая атака.

Тържественото отпразднуване 24 май въ Добруджа.

Втора година вече добруджанци празнуватъ своето празника на родната просвѣта и кижиния; за втори пътъ безъ страхъ отъ камшика на ромъския джандаръ, тѣ сливатъ своитѣ чувства, съ тия на всички българи отъ свободното царство. Тая година това отпразднуване е станало на всѣкъдъ изъ Добруджа при особена тържественостъ. Слѣдъ дълото въ ало-памятния за българщината Букурещъ, което срази сърдцата на сѣверо-добруджанци, трѣбваше естествено да дойде онова, което стана прѣли два дена. Добруджанци заслужаватъ всичката почитъ, че избраха народния празникъ на светитѣ равноапостоли Кирилъ и Методи, за да засвидѣтелствуватъ смѣло за липсѣтъ на своитѣ чувства и копнежи. На 24-тогъ родната земя отъ матинитѣ води на Долния Дунавъ до кървитѣ могили на Кубадинъ се разтрѣсе отъ тяхния мощенъ гласъ за политическо единение съ общото отечество. Врѣменно прокудени отъ сугубетѣ на майка България чрезъ Букурещкия миръ, сѣверо-добруджанци, потомцитѣ на славния Аспарухъ, слѣха своитѣ народни молебствувания съ своята душевна тѣга и възбуда отъ неправдата, която се извърши въ Котрочени спрямо тяхъ. На 24-го тогъ на нашитѣ съюзници се отдаде новъ случай, за да се вгледатъ въ душата на добруджанското население и да почувствуватъ неговото огорчение отъ макаръ и врѣмената раздѣла на родния му житъ отъ прѣгредкитѣ на България.

Тукъ ще прѣдадемъ въ кратки празненствата въ по-важнитѣ центрове изъ Добруджа.

ТУЛЧА. Тулчанци, които четиредесетъ години по редъ крѣпиха духътъ на българщината въ Добруджа, вѣяютъ добръ да тѣжатъ, но и още по добръ да тържествуватъ. Тая година тѣ искаха да дадатъ особенъ видъ на празненството за родната просвѣта и кижиния. Слѣдъ като миналата година грехота на ордията и овиотенето на неприятелскитѣ куршуми имъ попрѣчи да дадатъ омѣлъ изразъ на своитѣ народни чувства, тоя пътъ тѣ бързаха да заематъ оноего първенствующе мѣсто, което заслужено имъ се пада.

Тѣ отпразднуваха тържествата съ едно фежельно шествие на 23-вечерята, подъ яркитѣ лъчи на българския и германския проектори. Подъ звуковетѣ на

военната музика, редомъ съ своитѣ брати освободители, тулчанци направиха една шумна манифестация въ улицитѣ на своя сѣлскъ, за всички българи, роденъ градъ. Военнитѣ, които явяха живо участие въ тържеството, завършиха послѣдното съ тържественна зара съ перемони на широкимъ площадъ прѣдъ църквата св. Георги.

На сѣдмична денъ празненствата се откриха съ божественна служба въ църквата, а въ 10 часа започна водосвѣта на потѣляния въ зеленена парадна, построяна всрѣдъ хубави площи, който бѣше украсенъ съ национални олаговѣ. На водосвѣта присѣдствуваша всички военноначалници, начело на началника на дивизия генералъ-майоръ Николай. Армията се прѣдставляваше отъ майоръ Азмановъ, а нашия вѣстникъ отъ свои редакторъ П. Тодоровъ. Слѣдъ водосвѣта джаръ ржцѣ учителъ Г. Симеоновъ, върху живота на честуваниятѣ отъ българитѣ свѣти братия Кирилъ и Методи и значението на празника. Втори говоръ тулчанеца Влаковъ, които съ силни изрази изтъгна неправдата, която отъзната дипломация извърши спрямо сѣверо-добруджанци въ Букурещъ. Когато дойзаговори за новото робство «мюзина отъ гражданитѣ застанаха. Тѣхнитѣ просъдени оми бѣха изразъ на тяхната наипѣла отъ тѣга душа отъ неопредѣлеността на политическото положение; въ което Букурещкия миръ ги поставя. Влаковъ завърши ржцата си съ позивъ къмъ родната армия, да поддрѣжи добруджанци да довършатъ оросеното отъ българска армия до нѣмъ обединение на родната имъ кѣмъ отечество България. Сѣмленя хоръ аккомпаниранъ отъ военната музика, изпѣ химна на равноапостоитѣ, хубавия маршъ на 7-и полкъ «Нрѣвъ Добруджа» и най-послѣ подъ легендарната «О-добруджански край». Ученическитѣ хоръ завърши съ напѣването на няколко пѣсми. Изпълнението бѣ безъ укоризнено. Особено се отличиха сѣмленя хоръ. Прѣдъ обѣдното тържество бѣ завършено съ голѣмъ парадъ, въ който взе участие цѣлия тулчански гарнизонъ. Войницитѣ, които видимо живѣятъ съ чувствата на вчера освободенитѣ си брати, съ своя гордѣ войнички маршъ, искаха да завршатъ у всички вѣрата въ щастливата бъднина на България, обединена отъ Дунава до хубавото Бѣло море. Слѣдъ това се оидѣ ресепцията въ домѣтъ на тулчанци — народното нѣмъ читалище, гдѣто прѣдставителитѣ на разнитѣ корпорации «поднесоха» на официалнитѣ военни и граждански власти своитѣ привѣтствия по случай празника. Следъ сѣ чака шампанско прѣзъ наши издраница (за оливната българска армия тулчански граждани) Слави Дръновски. Съ една хубава пѣснота ржцѣ при измѣрени «брани» Дръновски свърза тържеството съ новото политическо положение, създало съ букурещкия миръ. Тоя завърши съ заключението, че чадата на оросената съ родни кърви и осянната съ коститѣ на оживитѣ освободители земя, опрни на отечествената армия, ще доизградятъ великата ограда, която имъ завѣщаха народнитѣ поколѣния и дѣци. Отговорю му началника на дивизията г. Генералъ Николай, който благодари на тулчанци за засвидѣтелствуваната почитъ къмъ българската войска. Думитѣ на генерала за вѣра въ благоприятни изходъ на окръженото дѣло облъчиха сърдцата на мижачинитѣ прѣдъ голѣмата неопредѣленостъ тулчанци.

Слѣдъ обѣдъ бѣ дадена ученическа забава. Небето се начумери и почна проливенъ благодатенъ дъждъ. Та че ли и природата искаше да вземе участю въ празненствата. Слѣдъ мжжителни сушавъ нескѣ, тѣ пожела да обнадежи тулчанци за добри дни. Съжестъта на въздуха спомогна още повече за сѣнала на тържествата. Слѣдъ няколко хубави дѣтски гимнастически игри съ национални олаговѣ, тулчанци почнаха да се готвятъ за ново шедствие изъ улицитѣ подъ приятната свѣтлина на проекторитѣ.

Когато автомобилъ бързо ни отиде кѣмъ Бабадагъ ний не веднѣжъ се обрѣцахме да върнемъ хубавия градъ, потѣналъ въ шумъ и да слѣземъ още веднѣжъ своитѣ мисли и копѣжи съ намѣчено му отъ ромъския гнетъ население, крѣпени отъ вѣрата, че народъ, който знае да празнува своитѣ народни празници, го очаква свѣтла бъднина.

Четете вѣстникъ «Добруджа»
защитникъ на добруджанската кауза

КЮСТЕНДЖА. Кюстенджа отпразднува тържествено св. Кирил и Методий. След божествената литургия при приземяване храм, стана молебна при площада Овидий, който бѣ издигнат разкошен павилион, обичен съ вѣнци, зеленина и знамена. Присъстваха офицерското тѣло начало съ полковникъ Давидовъ, представителъ на щаба 3-а армия, подполковникъ Ивановъ, германскиятъ комендантъ и адютанта му, чиновничеството, учащата се младежъ, юнаци, войници и цѣлото гражданство. Тържествено „многоязична“ и смѣсен хоръ завърши молебна. Следъ прочуствената рѣчь на Нейковъ, който очерта значението на празника, ролата на българската рѣчь и писменостъ, борбитѣ на българитѣ срѣщу враговетѣ за обединението на родната чедидъ и завърши съ думитѣ: „добруджанскитѣ българинѣ, макаръ наскърбенъ сега, очаква светлинъ — обединение съ цѣлото отечество, за да празнува великия празникъ на българската духовна и политическа свобода“. Редътъ се декламация и хубави пѣсни: химнитѣ на св. Кирил и Методий, гимнитѣ на България, „Вѣрни народѣ“, „На коя“ и пр. Следъ обѣдъ ученици, ученици и юнаци въ строги редици, последвани отъ гражданството съ музика отидоха въ градската градина, която за пръвъ пътъ ставаше свидетелъ на импозантно българско тържество, патриотични декламации, народни пѣсни и сръчни игри на юнаци и ученици. Народътъ се трупа да гледа българския, своя добруджански юнакъ, откърелъ въ робството, съ надредъ духъ и бодростъ. Главатарътъ Николъ изтъква шути „браво“ за чудно хубавитѣ игри на юнацитѣ. Тържеството завърши късно вечерята съ „Добруджански край“ изъ уличитѣ на града.

На празничното нашата редакция се представяше отъ специалния си кореспондентъ Анковъ.

БАБАДАГЪ. За втори пътъ гражданитѣ и учащата се младежъ при пълна свобода празнуваха празника на св. Кирил и Методий, символа на народната просвета и народното сплотяване.

И рѣчта при молебна, и хоронитѣ дѣтски пѣсни и безплатната забава, които се даде следъ обѣдъ въ градския театръ, и шедствата изъ уличитѣ, и акламирането командуюция 3-а армия — всичко идѣше да даде изразъ на единната воля на бабадагчане: Добруджа не признава никакъвъ кондоминиумъ и, вѣнъ отъ България, тя не желее да живѣе. Всяка изкуствена граница ще бѣде порутена отъ средството и общността на духа на българитѣ отъ двѣтѣ страни на линията Кокерене—Аджидак. Ако нѣкои искатъ откупъ срѣщу съединението на Добруджа съ България, то такъвъ най-добъръ могатъ да намѣратъ въ десеткитѣ хиляди гробове на загиналитѣ български герои изъ добруджанскитѣ полета и въ потоцитѣ жърви, пролитѣ отъ храбритѣ чада на майка-България. Или тия гробове и потоци жрви ни сѣ достатъчни, за да изкупятъ нашата свобода?

Прѣдъ щаба шедствето се спрѣ и акламира командуюция 3-а армия. Общинскитѣ кметъ, отъ името на гражданитѣ, произнесе рѣчь, въ която, следъ като поздравилъ въ неговото лице родната армия съ празника, завърши съ думитѣ: „Въ паметта си добруджанци за вѣчни вѣржена ще помнятъ героичнитѣ подвизи на командуваната отъ Васъ армия, чие то дѣло на вѣки ще остане неразривно свързано съ извоюванетоъ свободата на Добруджа. Обаче, въ тоя моментъ не можемъ безъ скръбъ на сърдце, да отнимемъ тъмната сѣнка, която отъ 17 дни се е надвѣска надъ всеобщата ни радостъ, надъ свободата на сѣверната половина отъ Добруджа, и която смущава гражданството, като го хвърля въ тревога. При все това, никогато не сме се съмнѣвали че всички българинѣ, народъ и армия ще изпратятъ до край своя дъхъ на радѣтеля за обединението на цѣлия български народъ — отъ Дунавъ до Бѣло-море и отъ Охридъ до Понтика“.

Генералътъ благодари за поздравитѣ и увѣри събраното множество въ това, че тъмната сѣнка надъ свободата на сѣверна Добруджа — кондоминиумъ — е временно политическа необходимостъ и, че скоро и тая половина отъ нашата родина ще бѣде присъединена къмъ общото отечество на българина.

Това поразително лицето на манифестантитѣ, които, следъ силни ура, завяха изъстро, вѣто хоро прѣдъ щаба на армията. Самиятъ генералъ, съ участието си въ народни танци, идѣше да даде лични доказателства за еднодушното и еднаквостта на чувствата на българитѣ отъ двѣтѣ страни на новосъздадената изкуствена граница.

Следъ обѣдъ общото веселѣе и хората продължиха до късно вечерята. Тържествата бѣха завършени съ танцуванна вечеринка въ народното училище, устроена отъ мѣстната младежъ.

Суверенитетътъ на България.

Съ prelimинарния миръ Добруджа се ототъжи на съюза, а не и на България, значи, принципа за самоопредѣленето на народитѣ се отказва не само на побѣденитѣ, но и на онези онези! Нищо по-вече, извѣстна частъ отъ онези нѣмъ германски и турски печатъ поведе неоправдана и вѣдна кампания срѣщу България, като повдигна въпроса за лъсовъ дѣлъ, четвъртиникитѣ, коалиционната война, компесиратото на Турция и пр. Не следъ много дойде и Букурещкиятъ миръ и съ това всичко се постави на чистото.

Отъ Букурещкия миръ германцитѣ си замиснаха съ цѣла панка договоръ отъ правно естество съ ото-

пански изгоди: и отъ отопаното естество съ политически изгоди. Какъ тя ще ги реализира въ детайлитѣ, въ които ги е работила, е нейна работа. Но тя си отиде прѣдволна. Даже „Wortwäts“ извика отъ доволство, че историкитѣ не щѣ да търсятъ побѣдителъ отъ карта въ ръка, а въ договорнитѣ отношения! Не по-малко доволни си отидоха и унгарци и австрийци. Тѣ си оправиха границата съ около 21,000 кв. км. ромѣнска територия, въ която само горитѣ отрували кръгло 3 милиарда лева. Независимо отъ това, правнитѣ и стопанствени договори на три мѣста разглеждатъ само ж.п.ж.нитѣ въпроси. Да оставимъ всички други митически, протестантски и пр. и пр. договори на страна. Тѣ сѣмъ още хартия, които не даватъ нито парѣ, нито хлѣбъ.

Каква е печалбата, обаче, на България? Стара Добруджа съ една поправка на границата, която не надминава 4,000 кв. км. А сѣверна Добруджа се остави кондоминиумъ, подъ прѣдлогъ че Турция не ототъжвала! Якомятъ гласъ на най-будната и многочисленна частъ отъ нейното население остана кочутъ. Този опитъ да се събуди враждата между Турция и България, прѣзъ едно безогледно нахвърляне върху България въ известна частъ отъ онези печатъ, който опрѣдѣля своето правителство като „почетенъ поорѣдникъ“ е прѣстѣ необичаенъ, ако не се познава политическата система на която той служи.

Но какъ и да е. Онова, което онези нѣмъ занесоха на 7 т.м. и прѣдъ него, не бѣ достатъчно. Трябваше и България да плати. А за да може да се принуди тя да направи това, върху нѣмъ, Добруджа остана въ кондоминиумъ. Вѣнъ се нахвърля, обаче, ако по-мислимъ, че тукъ става дума само за едно обикновено уравняване на силитѣ.

Териториалнитѣ компенсации, които трябва да се дадатъ на турцитѣ, клонятъ да ни хвърлятъ подъ политическата зависимостъ на Турция. Бѣло-море, което се свързва съ България прѣзъ Одринъ, бѣ останало за десеткитѣ години далечъ отъ ордѣто на България, самиятъ Одринъ ще остане въ ръцѣ на турцитѣ, а Черно-море и безъ това е въ тѣхни ръцѣ. България още въ първия моментъ бѣ се намѣрила прѣдъ такъва ступански и съобщителни трудности, които биха могли да се разрѣшатъ не по силата на респекта между двѣтѣ съюзни държави, а отъ благоволенieto на цариградскитѣ първенци.

Отъ друга страна, ако сѣмъ вѣрни свѣдѣнията на „Berliner Tageblatt“, на България се прѣдлага да признае и уреди височитѣ дългове на оума единъ и половинъ милиардъ лева съ 4-5% за сѣмъ. Да се откаже отъ плащаната въ Ромѣния (хранитѣ въ сѣверна Добруджа) и да се организиратъ българо-германски дружества за експлоатация на Боръ, Перникъ, ж.п. линия Чепелъ—А. Кюстенджа и пристанището Кюстенджа.

Нека оставимъ на страна стопанскитѣ изгоди, които Германия бѣ измислила отъ дружествата за експлоатация. Прѣдъ насъ сѣмъ допълнителнитѣ договори тѣмъ мирни. Букурещкиятъ договоръ, които показватъ що значатъ тѣхъ изгоди. Освѣнъ стопанскитѣ изгоди отъ тѣхъ се извѣстатъ и политически. Такава дружества до сега въ Европа нѣмаме, освѣнъ въ Турция, втора е Ромѣния и трѣта се проектира България.

Какви още прѣдложения се правятъ или сѣмъ направени, не знаемъ, обаче, отъ това което знаемъ вече е достатъчно да се разбере, че то прѣдприча на България политическа зависимостъ и стопанско оковаване. Явно е, че прѣдоставитѣ не сѣмъ тѣхъ дребни както искатъ да ни убѣждаватъ въ отранство и намъ се вижда отранно, че при-такова третиране на въпроситѣ може да се говори за запазване на българския суверенитетъ.

Гласътъ на сѣверодобруджанското население е ясень. Още по ясень е гласъ на разума и справедливостта. Тѣ диктуватъ безрезервното присѣдинение на сѣверна Добруджа къмъ България. Мъртвородениятъ плодъ въ Букурещъ трябва да се прѣмахне чакъ по-скоро, за да не трови обилната атмосфера. За това не е късно, отига е да има мѣрна въ претенцитѣ.

D.

Нова рѣчь на Кюлманъ за Добруджа.

(Специална телеграма).

Въ рѣчта, произнесена отъ Кюлманъ въ ордѣ вечерята прѣдъ търговското съсловие въ Берлинъ, държавния секретаръ казалъ, по отношение на България че още прѣзъ Балканската война, Ромѣния държеше едно поведение, което много съдѣйствувало за прѣмѣнливостта на България на страната на Централнитѣ сили. Естествено е, че тоя съюзникъ трябва да добие отнетѣ му територии. Стремѣжъ на политиката е, да се повърне по-възможностъ скоро на България, и сѣверната частъ на Добруджа, което ще се осъществява вѣрно следъ споразумѣнието между Турция и България, което се очаква твърдъ наскоро. Уговорено е съ България, щото желѣзния лѣтъ Черна-вода — Кюстенджа, смолзитѣ и петролитѣ резервоари отъ Кюстенджа, което става свободно пристанище, да бѣдатъ дадени подъ наемъ за 99 години на едно германско дружество.

Добруджа ще диша само чрѣзъ дробовѣтъ на Отечеството — майка България!

ПРѢГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

»Berl. Tagblatt«. Букурещкиятъ миръ прѣдъ Ромѣния окончателно да сѣ сложи оръжието. Една единъ милионна армия се извади изъ редоветѣ на противника. Това е достатъчно, за да се разбере извѣрдно голѣмото значение на побѣдата върху Ромѣния, даже ако оставимъ на страна вѣнъ остани стопанствени печалби, които ни докесе Букурещкия миръ.

N. F. Presse. Петролитѣтъ договоръ съ Ромѣния е сключенъ заедно отъ Германия и Австро-Унгария, затова той не съдържа никакво постановление, отъ което да се вижда въ какъвъ ракуръ ще се гледа въ ползата, която тоя договоръ носи за централнитѣ сили. Върху това не гледа отдалечъ договоръ между Австро-Унгария и Германия. Съдържанието на договора е извѣстно вече. Монополитѣ дружество взема въ свои рацѣ великото производство на всички масла, разпрѣдѣля ги между находищитѣ се въ Ромѣния рафинирани за обработка и разполага напълно съ всички произведени отъ турския петролъ петролни продукти. Покоме монополитѣ дѣмъ има изключително право за износъ на всички масла и тѣхнитѣ продукти, то може да ги изнесе тамъ където намери за добръ.

Frankfurter Zeitung. Разговоритѣ въ главната квартира между сключитѣ монарси на Германия и Австро-Унгария и тѣхнитѣ политически и военни съветници напиратъ, както вѣтрѣ, тѣмъ и въ отранство, подобаващъ отзвукъ. Никой не може да се съмнѣва, че тѣ сѣмъ едно историческо събитие и неприятелскитѣ печатъ, следъ неуспѣха на Кюманово да раздѣли съюзнитѣ, продължава безуспѣшно да сѣмъ раздори. Отношенията между Австро-Унгария и Германия се поставятъ тѣмъ, като че ли първата напълно се подчинява на втората и съ това изгубва своята свобода на движение. Ако нѣкога се публикуватъ договоритѣ въ подробностъ, ще се види фалшивостта на тоя твърдени. Германия и Австро-Унгария сѣмъ били равноправни контрахенти при тѣмъ прѣговори и, както германскитѣ интереси сѣмъ напълно запазени, тѣмъ сѣмъ и интереситѣ на Австро-Унгария получили своето право. Заздравяването на съюз, неговото награждане на политически, стопанствени и военни основи, отговаря на желанието на двѣтѣ страни.

ВОЛЯТА

НА ДОБРУДЖАНСКОТО НАСЕЛЕНИЕ

СОФИЯ.

МИНИСТРУ ПРЕДСЕДАТЕЛЮ.

Копие: Председателя Народното Собрание.

Добруджанското население, празнувайки двестиятъ тържествено денъ на българската народна просвета и на българското национално озънание, манифестира за втори пътъ на свобода своето неразривно единство за цѣлостния български народъ, върху изкуственитѣ граници, съ които поиска да го отдѣлятъ отъ майката—родина въ Букурещъ.

Злокобиниятъ призракъ на Букурещкия договоръ отъ 7 май помрачава въ тоя денъ на военародна тържество радостта на Добруджа, но не покрива надеждитѣ, отгледвани прѣзъ многовѣковното робство, защото истината, правото и справедливостта сѣмъ на нейна страна. Срѣщу принципъ на процентитѣ и равновѣсието, издигнатъ въ Букурещъ, срѣщу опита да се третира аюлната на първото българско царство като вещь за политическо-търговски транзакции, всички добруджанци енергично-тържовноставятъ своето есенно право за (свободно самоопредѣлене, за свободенъ духовенъ и политически животъ и на цѣлъ свѣтъ заявяватъ, че никой нѣма право, безъ тѣхно знание и съгласие да опрѣдѣля бъдещата политическа оудба на родната имъ.

Искатъ откупъ за земята на Асаруха и Добротича, за родината на Стефанъ Караджа. Защо и за какво? Добруджа е откупена отъ робството чрѣзъ потоцитѣ сѣмъ българска кръвъ, пролитъ по нейнитѣ поля чрѣзъ хилядитѣ гробове на героитѣ, загинали за обединението на българския народъ, чрѣзъ многовѣковнитѣ страдания и мзпитания на нейното население. Къмъ тѣмъ сѣмъжоняни жертви добруджанското население присѣдинява своята непоколебима воля да остане за винаги въ прѣдѣлитѣ на обединеното българско отечество и своето твърдо рѣшение да се бори до край съ всички сили и ордѣта срѣщу всички ония, които, върху въско право и моралъ, биха дръзнали да посѣгнатъ върху неговитѣ права и свободи и да го направятъ развѣнна монета за завоевателни чужди домогвания. Добруджанци се надяватъ, че храбрата

български народ, от който ти си кръв от кръвта и плът от плътта, под мъдрото ръководство на твоя велик Цар-Освободител и на неговите до- тойни военни и граждански сътрудници, ще подкрепят желанието и стремежите, на златна Добруджа и не ще я остави под нови изпитания и ново робство. Зе- мата на Аспаруха, Добручича, по история, по наос- тение, по географско положение, по стремежи и чув- отва е българска и българска трябва да си остане за винаги. Добруджанци не молят, а искат настоятелно и неизбежно да се примахнат изкуствените граници, издигнати в коравния Букурещ, да се присъедини към обединена България тяхната напосена от бъл- гарска кръв многострадална родина и да се въведе в нея очакваното от исторически родно управление от Добруч и Силистрия до устието на Дунава.

Ако тяхното искане не бъде чуто, те молят великодушния български народ да даде подпомагане и приют на дългитъ корвани от изгнаници, които от проклятия на уота ще напутият родните си посе- ления за да подкрепят свободата и правда в майчин- ските прегръдки на свободното и демократично бъл- гарско отечество.

Центр. Добрудж. Народен Съюз:

Председател: Д-р Ив. Осиянкова.

Подпредседател: Ив. Станчев.

Глав. Секретар: Ант. Борлаков.

Членове: Д-р. Пачов, Д. Ничев, Д. Нейков, Хр. Попов, Д-р. Ив. Пенков, Ст. Дриновски, Н. Жотаров.

СОФИЯ.

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРИ.

Празнувайки всенародния празник на българи- просвѣта, Мѣстния добруджански народен ко- митетъ въ с. Канлъ-Буджакъ, Бабадашка околия, съ- огорчение гледаме на сторената спрямо насъ, сѣвер- нитъ добруджанци, неправда отъ Букурещкия миренъ договоръ и вѣрни тѣлжуватели на даденитъ ни завети отъ славни загиналитъ за свободата ни български си- лови се обръщаме къмъ Васъ, Царю Честити, съ мо- ба част по-скоро да се примахне сторената неправда и изкуствено създадения кондоминиумъ, съ който се раздѣляме отъ роднитъ си брати, южно добруджанци. Ний смо българи и като такива мога да останемъ подъ Вашия скиптръ и молиме за българско управ- ление.

Председател: Ст. Тодоровъ.

Секретар: Ив. Митевъ.

Мѣстниятъ Народенъ Комитетъ с. Хамамджи празнувайки тържествено празникъ на българската просвѣтата, който днесъ се празнува отъ всички бъл- гари отъ брѣговетъ на Черно море до сѣвернитъ вър- хове на македонскитъ балкани и отъ Бѣло море до брѣговетъ на Дунава, съ тѣга гледа на неликвата не- правда сторено спрямо насъ—сѣверо-добруджанци, въ Букурещъ.

Мирниятъ Букурещки договоръ постави прѣграда между сѣвернитъ и южнитъ, българи. Това ва- жно е отрицание на великия лозунгъ за самоопредѣ- лението на народитъ, който така тържествено се прокламира отъ народния добруджански съборъ въ Бабадагъ.

Калени въ борбитъ и вѣрни на заветитъ на хи- ладнитъ герои, сложили кости по обширнитъ полета за- ланата свобода, издигаме мощенъ гласъ на протестъ противъ въжакъ валоженъ кондоминиумъ. Заявяваме, че не може да има прѣграда за българина, сѣверенъ и юженъ. Наврѣдъ бие българското сърце, наврѣдъ се издигатъ безкрѣстни могили на нашитъ брати осво- бодители, духоветъ на които високо говорятъ: искаме да видимъ земята наша, родна, свободна и да диша чрѣзъ дробоветъ на майка България.

Председател: Г. Атанасовъ.

Секретар: Ст. Райковъ.

Народниятъ Добруджански Комитетъ въ село Ка- раманкѣй, бабадашка околия, празнувайки днесъ па- метята на народнитъ просвѣтителъ, съ скръбъ и огорчение чувства неправдата, извършена тоя мѣ- сецъ въ мирния договоръ съ Ромѣния. Тоя договоръ раздѣлява това, което е недѣлимо и потъпква при- нципа за самоопредѣленieto на народитъ. Като подна- яме върнопопаническитъ си чувства прѣдъ Ваше Ве- личество, вѣрваме че пѣлятъ български народъ ще се опълчи противъ омерзения кондоминиумъ.

Председател: П. Андрѣвъ.

Секретар: Юрданъ Власевъ.

СОФИЯ.

МИНИСТРЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЮ,

Празнувайки днесъ всенародния празникъ на равноапостолитъ Св. Кирилъ и Методий, основатели на родната ни просвѣта, Мѣстниятъ добруджански на- роденъ комитетъ въ с. Канлъ-Буджакъ, Бабадашка околия, изразявайки народната воля съ огорчение гледа на сторената неправда отъ Букурещкия миръ спря- мо насъ сѣвернитъ добруджанци и съ който миръ на насъ се отрича тържествено прокламираното въ Бабадашкия народенъ съборъ право за самоопредѣление. Но вѣр- вайки въ мощната поддрѣпа на нашия юженъ съ- братъ на Васъ, Господинъ Председателю, и на пѣ-

литъ минотерски съветъ въ борбата ни за пѣлното обединение на родината ни къмъ майка България до устието на Дунава ние мощно ще работимъ въ това направление, като оставаме вѣрни на заветитъ на славно загиналитъ герои, които съ кръвта си ни да- риха свободата. Ние издигаме мощния си гласъ на протестъ противъ въжакъ валоженъ изкуственъ кондоминиумъ, какъто до сега историята не познава. Искаме бързото въвеждане на българско управление, искаме да дишаме отъ дроба на майка България.

Председател: Ст. Тодоровъ.

Секретар: Ив. Митевъ.

Народниятъ добруджански комитетъ въ село Ка- раманкѣй, бабадашка околия, празнувайки днесъ па- метята на народнитъ просвѣтителъ, изразява своята дълбока скръбъ и огорчение, поради неправдата, из- вършена тоя мѣсецъ въ мирния договоръ съ Ромѣния. Тоя договоръ раздѣлява това, което е недѣлимо и по- тъпква принципа за самоопредѣленieto на народитъ. Като протестираме най-високо, вѣрваме, че пѣлятъ български народъ енергично ще се опълчи противъ омерзения кондоминиумъ.

Председател: П. Андрѣвъ.

Секретар: Юрданъ Власевъ.

Мѣстниятъ Народенъ Комитетъ въ с. Хамамджи празнувайки днесъ великия празникъ на просвѣтата който свързва българина отъ брѣговетъ на Дунава до Бѣло море и отъ Черното море до албанскитъ сѣвни балкани, високо протестира противъ великата неправда сторена въ Букурещъ спрямо насъ сѣвернитъ до- бруджанци. Исканъ подъ буритъ и хаитъ на оту- дѣния сѣверъ, калени въ борбитъ и запазени духа на великия нашъ синъ Караджата, издигаме гласъ на протестъ противъ въжакъ валоженъ кондоминиумъ.

Протѣитъ съ кръвта на основоположителъ ни, степи, трѣнати и ни говорятъ въжакъ вало, че не може да се дѣли родната ни земя.

Само тогава ще се успокоятъ духоветъ на на- шитъ славни герои, когато пѣла Добруджа за винаги задържа чрѣзъ дробоветъ на милото ни отечество—Бл- гария и подъ родното ни управление.

Председател: Г. Атанасовъ.

Секретар: Ст. Райковъ.

КЮСТЕНДИЛЪ.

ГЛАВНОКОМАНДУЮЩИЯ ДѢЙСТВ. АРМИЯ.

Празнувайки днесъ всенародния празникъ на равноапостолитъ Св. Кирилъ и Методий, основатели на родната ни просвѣта, Мѣстния народенъ добруд- жански комитетъ въ с. Канлъ-Буджакъ, Бабадашка околия, изразявайки народната воля съ огорчение гледа сторената неправда отъ Букурещкия миръ спрямо насъ, сѣвернитъ добруджанци, съ който миръ на насъ се отрича тържествено прокламираното въ Бабадагъ на- роденъ съборъ право за самоопредѣление. Но вѣрвайки въ мощната поддрѣпа на родния ни юженъ, братски български народъ, на Васъ, Господинъ Генералъ, и доб- лестната българска армия въ борбата ни за пѣлното обединение на родината ни къмъ майка България, ние мощно ще работимъ въ това направление, като оста- ваме вѣрни на славно загиналитъ герои, които съ кръвта си ни дариха, свободата. Ние издигаме мощ- ния си гласъ на протестъ противъ въжакъ валоженъ изку- ственъ създаденъ кондоминиумъ, какъто историята до сега не познава. Искаме бързото въвеждане на бъл- гарско управление, искаме да дишаме отъ дроба на майка България.

Председател: Ст. Тодоровъ.

Секретар: Ив. Митевъ.

Мѣстниятъ Комитетъ с. Хамамджи празну- вайки празникъ на просвѣщенiето, не може да си спои на Васъ г-нъ Генералъ, подъ командата на който нашитъ синове извоюваха свободата ни.

Но, велика тѣга ни обхвана какъ, като гледаме на сторената неправда спрямо добруджанцитъ въ Бу- курещъ.

Стореното въ Букурещъ е отрицание на нашето свѣщенно право за самоопредѣленieto, което така тържествено прокламира всенародния съборъ въ Ба- бадагъ. Ние сѣвернитъ запазени духа и заветитъ на великия революционеръ Караджата, протестираме енергично противъ въжакъ валоженъ кондоминиумъ.

Не може да има прѣграда за насъ българитъ отъ сѣверъ и югъ. Самотнитъ безкрѣстни могили на сѣверъ и на югъ ни говорятъ, че наврѣдъ бие бъл- гарското сърце, което иска да диша само чрѣзъ дро- боветъ на майка България и родното ни управление.

Председател: Г. Атанасовъ.

Секретар: Ст. Райковъ.

Народниятъ добруджански комитетъ въ село Ка- раманкѣй, бабадашка околия, празнувайки днесъ па- метята на народнитъ просвѣтителъ изразява своята дълбока скръбъ и огорчение поради неправдата, из- вършена тоя мѣсецъ въ мирния договоръ съ Ромѣния. Тоя договоръ раздѣлява това, което е недѣлимо и по- тъпква принципа за самоопредѣленieto на народитъ. Като протестираме най-високо, вѣрваме, че пѣлятъ български народъ енергично ще се опълчи противъ омерзения кондоминиумъ.

Председател: П. Андрѣвъ.

Секретар: Юрданъ Власевъ.

Турско-българскиятъ споръ.

Букурещъ. (Специална телеграма). На „Бу- карестеръ Таблетъ“ телеграфиратъ отъ Берлинъ, че, споредъ „Дюрхеръ Нихрихтенъ“, който е ин- формиранъ отъ компетентно дипломатическо изто, визитата на австрийския императоръ доведе до едно значително приближение въ турско българскиятъ по- граниченъ въпросъ, така че се очаквало скоро за- доволителенъ и за двѣ страни резултатъ. Въ единъ разговоръ съ софийскитъ кореспондентъ на „Най Фрай Пресо“, Буринъ е заявилъ, че кондоминиума въ Добруджа е само временно, и сигурно ще се разрѣши въ полза на България. Трѣба само тър- пенie.

ИЗЪ РОМѢНИЯ.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ).

Въ Николина до Яшъ е избухналъ грамадинътъ оладъ съ боеви припаси, останали отъ рускитъ вой- ски. Загубитъ съ огромни, жертвитъ общо, причи- нитъ още неизвѣстни.

Графъ Демплинъ, легационенъ съветникъ, назна- ченъ за пѣлномощникъ на австроунгарското прави- телство въ Букурещъ, пристигна въ Букурещъ, за да вземе своя постъ. До прѣди войната графъ Демплинъ е билъ легационенъ секретаръ при австроунгарската легация въ Букурещъ.

Между унгарската и ромѣнската поща е ута- новена една нова пощенска конвенция, която вече е била ретиципирана отъ Унгарското правителство. Пош- еционитъ съобщения между двѣтъ страни ще бъдатъ наскоро възстановени.

Бесарабскитъ ромѣнски министри Чукуряну и Ингулецъ ще си поставятъ туй кандидатуритъ за депутати въ Молдова. Правителството не противопос- тави контракандидати на съименниците на Стере.

Въ Букурещъ полицията е арестувала по вид- нитъ социалисти: госпожа д-ръ Арборе, адвокатъ Петреску, Московичъ, Кристеску, Поповичъ, Константинеску, Пошъ и др., обвинени че съ държали тайни събрания отъ дѣлъ да приложатъ революционни болшевишки идеи. Социалистическитъ прагове счи- татъ, че това е прѣдизборно срдѣство на правител- ството.

Въ Яшъ се издаватъ сега тринадесетъ ежеднев- ни вѣстници и седемъ седмични, отъ които два съж- органи на Братияну, по единъ на Таке Ионеску, про- фесоръ Иорга, професоръ Стерѣ и генер. Авереску.

Въ вѣстнитъ публичуватъ доба- вѣния договоръ между Австро-Унгария и Ромѣния за отдаването подъ наемъ на корабостроителницата въ Турну-Северинъ за срокъ отъ 80 години съ тѣла- дѣла годишенъ наемъ. Също публикуватъ желѣзно- цѣпната опогодба. Желѣзопѣпнитъ тариеи въ Мол- дова и Бесарабия сѣдмично удвоени. Длъжността вѣренъ губернаторъ на окупиранията областъ отъ Ро- мѣния е закрита. Генералъ отъ пѣхотата Тюлеъ Фонъ Чене уидъ Вайденбюхъ, досегашенъ воененъ гу- бернаторъ, напути на 22 того Букурещъ. Останали- тѣ служебни учреждения се поставятъ подъ команда- та на Макезенъ.

Професоръ Стере въ органи си въ „Думина“ под- лага на критика програмата на Маргдомана и я на- мира съвѣстнъ незадоволителни общаванитъ аграрни и избирателни реформи. По отношение къмъ тия реформи Стере държи на становището, на партията на Бра- тияну, къмъ които се числеше до войната.

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(Б. Т. Агенция и радиотелеграма).

Сключването на Герм.-швейцарския договоръ.

Берлинъ. Стопанското съглашение между Гер- мания и Швейцария биде сключено на 22 того. Договоръ не съдържа никакви клаузи относно от- пушането на въглища и отъ страна на Франция.

Украйна иска присъединението на Кримъ.

Вие на Споредъ съобщенията на една агенция, украинския министерски съветъ се е изказалъ за при- съединяването на Кримъ къмъ Украйна.

Кюлманъ за Букурещкия миръ.

Берлинъ. Въ Берлинската търговска камара фонъ Кюлманъ говори по мира съ Ромѣния. Той каза, че Германия, поради географическото си поло- жение не можеше да прѣдѣли териториални искания, обаче тя носителна значителни економически прѣиму- щества.

Преговори за размяна на военнопленници

Амстердамъ. На скоро мѣли да станатъ съвѣщания между Германия и Англия относително размяната на военнопленниците.

Депутация отъ кримския татарски парламентъ на пътъ въ Цариградъ.

Букурещъ. Споредъ в. „Луина“ въ Галацъ пристигнала една делегация на кримския татарски парламентъ, която мѣла да отпатува за Цариградъ, въротно, за да педира признаването на независимостта на татарската кримска република.

Бомби въ Холандия.

Науенъ. Споредъ холандскитъ вѣстници, пощесъ сж пуснати на холандско-белгийската граница 5 бомби отъ английски авиатори. Дѣт отъ тѣхъ паднали въ белгийска територия, а останалитъ — въ Холандска.

Уилсонъ за задължителната военна служба.

Берлинъ. Уилсонъ санкциониралъ законопроекта за задължителната военна служба.

Хроника

Добруджанци до командующия 3 армия. По случай празника на просвѣтата, църковно-училищнитъ настоятелства отъ Тулча, Тузла, Зебиля, Камамджи, Саригьоль, Дюленъ, Ирмилиъ, Ени-кьой, Армутлий, Каменка, Меджидие, Махмудия, Хасандаръ, Кърджиларъ сж изпратили приветствени телеграми до командующия 3 армия, въ които му засвидѣтелствуватъ своята дълбока признателностъ на българското войнство, виновникътъ за освободната проява на родната просвѣта.

Продажбата на недвижим имоти въ Добруджа. Споредъ сжществующитъ специални разпорѣди, покупко-продажбитъ на недвижими имоти въ новитъ земи, включая и Добруджа, се обявяватъ за недѣйствителни. Това за свѣдене на мѣстното население.

Нахитъ пѣлници въ Русия. Съ радиотелеграма е съобщено на нашия воененъ прѣдставителъ въ Букурещъ, че въ Одеса сж пристигнали български офицери и войници, пѣлници отъ руската армия, безъ срдѣства и въ много плачевно положение. Сжщии е замолень да укаже, гдѣ и по какъвъ пътъ да бждатъ отпратени за България. Генералъ Тантиловъ е вѣдвалъ въ споразумение съ черноморското паракходно дружество въ Браила за прѣнасянето на тия пѣлници въ Кюстенджа, Варна и Браила и отпусналъ като първа помощъ сумата 500 рубли. Броятъ и имената на пристигналитъ въ Одеса наши пѣлници не се съобщаватъ съ радиотелеграмата.

Хранитъ отъ Бесарабия. Отъ Букурещъ ни съобщаватъ, че е започнало прѣнасянето до българскитъ дупавски пристанища закупената въ Бесарабия храна. Както бѣхме съобщили, тя трѣбва да бжде доставена на България до 1 юни.

Панахида въ с. Дурбалий. На 13 того въ с. Дурбалий, добришка околия, по инициативата на мѣстния народенъ комитетъ били отслужени по-отдѣлно тържествени панахиди за загиналитъ за свободата на Добруджа и поробени въ селото 37 герои отъ храбри 35 п. Вратчански полкъ, за четиримата дурбалийци, застрѣляни всрѣдъ селото отъ ромънскитъ войски и за петнадесетината жители отъ селото отвлѣчени въ Молдова и загинали по пѣлническитъ лагери отъ побой, студъ и мизерия.

Завършване учебната година въ Сарж-кьой. На 24 того того, слѣдъ молебна по случай празника на свѣтитъ равнопостоли, било дадено утро, което било посѣтено отъ командира на ... полкъ, който държалъ подходяща по случая рѣчь. Слѣдъ извъншението на всички нумера — декламации и пѣсни, на ученицитъ били раздадени училищнитъ свидетелства.

Дѣтската забава въ Бабадагъ на 24 того. Дѣтската забава, устроена по случай празника на просвѣтата въ Бабадагъ, съ своитъ стѣрани декламации и пѣсни, отново доказа на какво сж способни добруджанскитъ дѣца и тѣхнитъ учители. Програмата, макаръ и прѣтрупана, се изпълни отлично, при пѣленъ салонъ, до край. Особено впечатление направиха пѣсничкитъ, които съ своята нежностъ, сложностъ въ музика и изпълнение, надминаха очакваното. Ние поздравяваме г. г. учителитъ за вложенитъ отъ тѣхъ трудъ да изнесатъ на сцената най-хубавитъ бисери, които родната рѣчь и родната музика сж създали.

БИБЛИОТЕКА „ДОБРУДЖА“

Издава Народо спомогат. фондъ „Добруджа“.

Излъзоха отъ печатъ и се пускатъ въ продажба слѣднитъ книги:

№ 1. Историческитъ права на България върху Добруджа отъ Милавъ Марковъ. Цѣна 2 лева.

№ 2. Добруджа и нашето възраждане — (Културно-исторически издирвания) отъ С. Чилингировъ. Цѣна 5 лева.

№ 3. Кюстенджанското пристанище отъ Дръ Ив. Пенковъ. Цѣна 1.50 лева.

№ 4. Мемоара на Добруджанци, съ една фотографическа снимка, отъ Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ. Цѣна 1.50 лева.

№ 5. Ромънскитъ жестокости надъ отвлѣченото добруджанско население въ Молдова, I свѣтъкъ. По официални ромънски документи и лични изповѣди съ една факсимиле и една фотографическа снимка. Отъ Драгомиръ Пачовъ и Давидъ В. Кадевъ. Цѣна 2.20 лева.

Всички поръчки да се изпращатъ до Библиотека Добруджа, ул. Гурко № 16. Телефонъ № 368 и дружество Куриеръ—София.

На книжари-отстъпка по споразумение. Намира се при всички вѣстникарски агенции и книжари въ Царството.

Въ Тулча — при книжарницитъ Кр. Дончевъ и Дим. Малоскитски.

Въ Бабадагъ — въ книжарницата „Добруджа“.

ДОСТАВЯМЪ ФРАНКО-БАБАДАГЪ ИЛИ КОЯ И ДА Е ДРУГА ГАРА ВЪ ЦАРСТВОТО ПЪРВОКАЧЕСТВЕНЪ.

ПЧЕЛЕНЪ ВОСЪКЪ,

IODUM PURUM

и **Мюрдесениъ** (чанахъ-сарж) за грънчари.

Запитване до **ИВАНЪ ЖЕКОВЪ**

търговецъ — Бабадагъ.

МАРТИРОЛОГЪ
НА ИЗБИТИИ И ЗАГИНАЛИИ ВЪ МОЛДОВА ОТВЛѢЧЕНИ ДОБРУДЖАНЦИ

№ по редъ	Име и прѣзвие на загиналия	Отъ гдѣ е родомъ	Околия	Възраст	Семейно положение	Колко деца има	Занятие	На коя дата презъ 1916 г. е билъ отвлѣченъ	Гдѣ е загиналъ
322	Николай Диковъ	с. Чивели	Бабадагъ	80	Вдовецъ	—	земледѣлецъ	4/IX	с. Стефанеши
323	Димитри Драгневъ	"	"	74	"	—	"	"	"
324	Стоянъ Николовъ	"	"	44	жененъ	8	"	15/VIII	с. Вазанеши
325	Колю Илиевъ	Дурбалий	Добричка	80	Вдовецъ	2	"	23/VIII	с. Дурбалий
326	Иванъ Тимохтевъ	"	"	85	Жененъ	5	"	"	"
327	Иванъ П. Вакрджиевъ	"	"	70	"	7	"	"	"
328	Тодоръ Димовъ	"	"	52	вдовецъ	5	"	"	"
329	Георги Д. Шоповъ	"	"	60	"	8	"	8/VIII	с. Романеши
330	Георги Стефановъ	"	"	55	жененъ	3	"	"	"
331	Николай Василевъ	"	"	43	"	7	"	"	"
332	Милу Минчевъ	"	"	19	не жененъ	—	"	"	"
333	Райчо Стефановъ	"	"	48	жененъ	13	"	"	с. Илиешъ
334	Михо Еневъ	"	"	50	"	5	"	5/VIII	"
335	Нарчо Николовъ	"	"	32	"	4	"	8/VIII	"
336	Иванъ Аудоновъ	"	"	21	не жененъ	—	"	"	"
337	Стойко Стойковъ	"	"	45	жененъ	6	"	5	с. Трифеши
338	Юр. Доневъ	"	"	50	"	4	"	5	"
339	Стоянъ Тодоровъ	"	"	80	вдовецъ	4	"	8	"
340	Петро Колевъ	"	"	50	жененъ	2	"	5	"
341	Димитри Костадиновъ	"	"	20	не жененъ	—	"	8	"
342	Панагьотъ И. Грозевъ	"	"	40	жененъ	7	"	"	"
343	Тодоръ Пеневъ	"	"	23	не жененъ	—	"	"	"
344	Тодоръ Георгиевъ	с. Кадиево	"	37	жененъ	—	"	15	с. Дъжени
345	Маринъ Желевъ	"	"	52	"	—	"	6	с. Ранчелеши
346	Милу Колевъ	"	"	58	"	—	"	9	с. Трифеши
347	Христо Ганевъ	"	"	55	"	—	"	15	с. Дъжени
348	Желъзко Костадиновъ	"	"	52	"	—	"	6	с. Ранчелеши
349	Павли Сибевъ	"	"	24	не жененъ	—	"	9	с. Трифеши
350	Руси Стожовъ	"	"	60	жененъ	—	"	6	"
351	Павли Тодоровъ	"	"	62	"	—	"	9	"
352	Стоянъ Кара Георгиевъ	"	"	57	"	—	"	"	"

(сдѣла).